

Johannes Lambertus Antonius

Geboren *dinsdag 13 augustus 1912*

Overleden *vrijdag 19 juni 1981*

Jan werd te Borne geboren in het huis staande op de hoek Grotestraat/Ennekerdijk. Hij was het tweede kind geboren uit het huwelijk van Hermanus en Catharina Jansen.

Als jongen kon Jan al geweldig goed imiteren, verhalen navertellen en gedichten voordragen. Daarmee vermaakte hij veelvuldig zijn broers en zusters 's avonds in bed. Na zijn MULO diploma behaald te hebben begon Jan in het schildersbedrijf van zijn vader. Hij heeft eigenlijk nooit van dit beroep gehouden. Hij haatte het grof schilderwerk en zeker op regenachtige dagen.

Regenachtig weer deprimeerde hem. Daar hij geen ochtend mens was (humeurig), kon je hem maar beter 's morgens met rust laten. Hij was dan stil en teruggetrokken, maar liet hij zich gaan dan moesten alle deuren het ontgelden!!! Toch had hij een enorm groot gevoel voor humor. Hij wist op precies het juiste moment zulke droge opmerkingen te maken en zo raak, dat niemand ze snel vergat.

Jan hield veel van tekenen. Alle papiertjes, randen van kranten e.d. werden vol getekend met figuren van dieren of mensen. Hij heeft in zijn jonge jaren diverse schilderijen gemaakt evenals pentekeningen. Het kleuren van panelen, in deuren en kasten in een

bepaalde houtsoort (hetzij mahonie, eiken, beuken grenen), werd zijn specialiteit. Daarin was hij een ware meester. Met simpele voorwerpen zoals een kurk, een stukje karton en zijn duim, wist hij oude deuren of kasten om te toveren tot ware meesterwerken.

Jan was ook een diep gelovig mens. Hij was een trouw koorzanger van het mannekoor van de H. Theresiakerk te Borne. Eigenlijk heeft hij zijn hele leven in een koor gezongen. Hij had een prachtige zware bas stem. Mensen die hem niet kenden, maar die hem via de telefoon aanspraken, stelden zich altijd een enorm grote kerel voor. Dat was nogal grappig daar hij in werkelijkheid nogal klein van stuk was, hoewel niet tener.

Hij is op vrij late leeftijd getrouwd met Riek van Kessel op woensdag 13 juni 1951. Zij bleven wonen in het huis dat zijn vader in 1931 aan de Grotestraat 109 te Borne had laten bouwen.

Ze kregen kort na elkaar drie kinderen. Zijn gezin betekende alles voor hem, en zo werd het schildersbedrijf dat hij samen met zijn broer Bertus leidde, een levensbehoefte.

In de tijd dat zijn kinderen opgroeide, de roemruchtige jaren zestig, bleek dat Jan een afkeer zou ontwikkelen voor al te "opvallend" gedrag. Hij schaamde zich voor de harde beatmuziek die zijn oudste zoon in die dagen produceerde. Dat was schandalig voor de buurt. Ook vond hij de lange haren en slordige verschijning van zijn beide zonen en diens vrienden, niet prettig. Maar toch kon hij dat beter accepteren dan al die herrie.

Vakantie was een woord dat hij niet kende of begreep. Hij was van mening dat het gras overal groen was, dus bleef het gezin altijd thuis.

Na de dood van zijn vrouw in december 1975, was hij zo gebroken, dat alle wereldse zaken zijn interesse verloren. Slechts de geboorte van zijn eerste kleindochter kon hem wat uit zijn isolement halen.

Hij bleef trouw naar de kerk gaan, zelfs meer als voorheen (voor zijn vrouw).

Hij overleed aan de gevolgen van een zware hartaanval. Daarvoor, heeft hij nog tien dagen in het ziekenhuis (Juliana) te Hengelo gelegen.

Daar heeft hij gebeden of God hem wilde komen halen. Zijn gebed werd verhoord.